

Eylüllercesine Yazidan Yabandan

– Yeldegirmeni · 07 Eylül 2021

Sonu bastan belli

Egilen dallarla savrulan yapraklar çoktan günü kapiya dananan sonbahari ve güzü

Eylül oluyor bahcede bağda esikte duvarda iklim

Betona zifte donanmış kaplanmış sehirden sonrası yanan otu dikenlere yol revan

İnip cöküyor ciyan yesili sacaksız ve sacaklı bulutlardan sisli perdeler

Cisiiil cisil islandıkca üst katlara kadar bogup tirmanan puslu virane

Rahmetten baska herseye benziyor lagimlar patliyor

Odalar esyalar kirin pisligin her tarafını örtüp kaplayarak

Sonra ellerinde süpürge fırca hortumlu kortumsuz motor kafalı insanlar

Bodrum kati çok sayıda ölüyü

Didilmez sokaklara gecilmez caddelere buunmaz görülmez kaldırımlara

Debelenip duruyor kendi capında etrafını büyüten donatan intihar

Göre bile hemde,

Hemen hergün yaşanan tufanlar sonrası zambak galiba

Ucu kuru kalan balkonda püskürtmeli beyaz

Özenle provası yapılan ve yaşanan her günün

Veya hiç kadar çok dört koldan esen yikan karayel hava raporlu

Zamanı boş kaldığı her yerden doldurmaya derin ve sessiz yerden yürüyüp ilerleyen

Agustos kavsagındaki hiç kimsesiz ceperler köseler kenarlar pencereler

Onca kalabalık yerleşim yerindeki gün boyu hiç ama hiç kimse

Ne görülür ne duyulur ne isitilir cinnet azabı duvarlar ardına gizenip saklanarak

Bir oda binlerce kat geldiği yer neresini

Ve nereye kaybolup kaçak gideceğini

Her seyredenın bosluguna tek tük ve binde bir insana takılarak

Manyagin teki karsi binadan içeri figür zayıflatırken durmadan

Kendini zorla yürüten hamile bir kadın bir içeri bir dışarı bir hela bir tuvalet

Diğer daha uzakta baska bir kadın durmadan tabak canak yemek bulasik

Dosya hazırlayan salondaki kocasına çay mı kahve mi belli değil arasirasından

Kırmızı arabanın ordaki bir diğer fosforlu gfiyakalı kadın

Hop oturuyor hop kalkıyor kim bu yanlış park eden sağım solum arkam önüm cinlayan

Etekleri kısa kız selfi üstüne selfi,

Belediye otobüsleri kenarında yarısı yanmayan sinyal takoz

Berber çoktan dükkana kepengi kilidu vurduğu

Sabahleyin serpmeye kahvaltisi sergi salonuydu

Hiç bilmeden benzi soluk bir kadın yıkadığı yorganin kirli kalan tarafını cirpa

Cirpa

Yüksekten asagiya

Simsiyahların bu vaktinde tuttuğu hayal isiklandığı ciralar söndükce

Bu kopardi iste heeepsi bu kadar, asansör bosluguna devrilmis dolmus

Ve böylece yüksek binalar arasında son bulan su dere irmak toz ve toprak

Bütün izdiham hali insanlariyla birlikte hergün tufn her saat kiyamet

Hayata dokunup ilisen yaprakların öldüğü ağaçların kusların ecel olduğu

Ay parlıyor yoldan çevreden uzaktan

Gökyüzünün bir parçacık acıkta kalan yerlerinden bana beni çağırıyor

Eylüllercesine,

Yaziya yabana uzaklasip giderken ben oralardan

Kendi kendime arzum tutkum hevesim

Hayal ve hasretim..

Seyfi Karaca.....Eylül /21